

VISOKA GREDA – jesen 2012 – jesen 2013 (foto: Marta Čuk in Anita Šen)

Visoka greda velja v permakulturi (trajnostnem kmetijstvu) kot zelo uspešen način pridelovanja zelenjave. Prednost visokih gred se kaže na majhnih vrtovih, ko na majhni površini lahko pridelamo veliko zelenjave. Spomladi se taka greda tudi kmalu ogreje in je prej pripravljena za zgodnjo setev in saditev kot običajna gredica. Najugodnejši čas za izdelavo visoke grede je pozna jesen, saj je takrat na voljo veliko organskega odpadnega materiala.

Na našem šolskem vrtu nimamo pomanjkanja prostora, vendar smo se, predvsem zaradi možnosti zgodnje saditve in setve, z vrtnarskim krožkom, jeseni 2012, lotili oblikovanja visoke grede.

Izbrali smo zatišno mesto. Na zemljišču, v obliki pravokotnika, v velikosti 150 x 90 cm smo odstranili travno rušo in izkopali približno 25 cm gornje plasti zemlje.

V izkopen prostor smo naložili že prej pripravljene grobe rastlinske odpadke v višini 50 cm. Na te smo položili plast travne ruše, s travo obrnjeno navzdol. Dodali smo grob kompost, plast listja, plast vrtno zemlje in drobn kompost. Oblikovali smo gredo v obliki grmade in jo tik pred zimo pokrili z vejami smrečja in hoje.

V zgodnji pomladi je mentorica krožka pripravila akacijeve količke in z vejami vrbe, ki sta jih darovala g. Franko Rovtar in g. Viktor Godeša, ob pomoči učiteljice Anite Šen, oblikovala dokončno podobo grede.

Na tako oblikovano gredo smo posadili krompir, posejali korenček, solato, čebulo, redkvico. Pozneje še paradižnik in oljne buče. Vse smo pokrili z zastirko - s senom, ki nam ga je darovala ga. Ida Marušič.

Redkvice so zelo dobro vzklike in zrasle. V podaljšanem bivanju so jih otroci z veseljem zaužili kot popoldansko malico.

Kljub temu, da je bilo poletje 2013 sušno, se rastlinam na visoki gredi to ni poznalo preveč – plevel, ki se je razrasel je ohranjal vlago.

Čebulček in semena redkvic smo jeseni shranili v 'semensko banko' – korenček, ki pa je razvil lepe korene – smo pustili na gredici.